

ભાનસિક સ્વાસ્થ્ય અને અપારો

અગજ અને
ભાનસિક એગ
અંગેની
માહિતી આપતુ
ત્રિમાસીક
મેગાઝીન

તંત્રી : ડૉ. આઈ. જે. રત્નાણી

Vol : 2 Issue : 3 Quarterly Price Rs.12/-
July - September, 2018 BHAVNAGAR

<https://askpsychiatrist.com/>

drijratnani@gmail.com

/DocRatnani

9925056695

Videos : Dr. I. J. Ratnani Psychiatrist

અનુકમણીકા

૧. તંત્રી સ્થાને થી	૩
૨. સંવાદ - માનસિક રોગથી પિડીત દર્દીની વાત	૪
૩. માઈશ્રેન (સચિત્ર)	૯
૪. "Mind Filters"	૧૨
૫. તરફાવસ્થા દરમિયાન ડિપ્રેશન - કોઇપણ ઉંમર ડિપ્રેશન કે	૧૫

માનસિક બિમારીની શરૂઆત માટે નાની નથી

Disclaimer

- અત્રે ચર્ચેલ રોગ, નિદાન અને સારવાર અંગેની સુચનાઓ માત્ર પ્રાથમિક સમજણ માટે છે. દર્દીના લક્ષણો, દવાની અસરો વગેરે દર્દીની તાસીર મુજબ હોઈ સારવાર માટે નિષ્ઠાત તબીબનો અભિપ્રાય અનિવાર્ય છે.
- અત્રે દર્શાવેલ સુચનાઓને ડોક્ટરનો અભિપ્રાય માની લેવો નહીં.
- આ મેગેઝીન મગજ અને માનસિક રોગની જાગૃતી લાવવાનાં શુભ હેતુથી શરૂ કરેલ છે. આપના વાંચન બાદ અન્યોને વાંચવા આપી જન જાગૃતી અભીયાનમાં સહભાગી બનવું.
- મેગેઝીનમાં ચર્ચેલ કેસોમાં દર્શાવેલ દર્દીના નામો બદલીને લખેલ છે.

ડૉ. આઈ. જે. રત્નાણી

MBBS, MD, PGDS, MIPS
મગજ અને માનસિક રોગ નિષ્ઠાત

ઓઝસ જ્યુરોસાઈકિયાટ્રી કલીનિક

સેકન્ડ ફ્લોર, શ્રી મણી પલાઞ્ચા, કાળુભા રોડ,
કાળાનાળા, ભાવનગર- ૩૯૪૦૦૧

સમય સવારે ૧૧ થી ૧, સાંજે ૬ થી ૮ 9978739359

તંત્રી સ્થાને થી.....

માનસિક બિમારીઓ અંગે જાગૃતી કેળવવા ના શુભ હેતુ થી શરૂ કરેલ “માનસિક સ્વાસ્થ્ય અને આપણો” મેગેઝીન ને વાચકો અને દર્દીઓ તરફથી ધ્યાનો જ હકારાતમક પ્રતિભાવ મળ્યો છે.

આ અંકમાં “માઈટ્રીન” પ્રકારના માથાના દુઃખાવાની બિમારીની સચિત્ર ચર્ચા કરીશુ. વારંવાર અચાનક થતો તિવ્ર માથાનો દુઃખાવો માઈટ્રીન હોઈ શકે છે. તેમજ બેદરકારી પૂર્વક ડોક્ટરની સલાહ વિના આડેઘડ ઉપયોગ મા લેવાતી પેઇનકિલર દવાઓ શરીર માટે લાંબા ગાળે ધાતક નિવડે છે જેની ચર્ચા કરીશું.

વડોદરાના મનોચિકિત્સક અને સાચકોથેરાપિસ્ટ ડૉ. ઈલાબેન શર્માના આર્ટિકલ “**Mental Filters**” માં કોઈપણ વાત કે પ્રસંગ જાણે આપણા મનના ફિલ્ટર માં પહેલા પસાર થાય છે અને આપણો એ વિચાર, અનુભવ, માન્યતા કે લેબલના ફિલ્ટર થી કોઈપણ વ્યક્તિ કે ધટના ને જોઈએ છીએ. ડૉ. ઈલાબેનના આર્ટિકલમાં તેની વિસ્તૃત છણાવટ કરેલ છે.

બોલીવુડ અભિનેત્રી ટેરા વસીમ (સિકેટ સુપર સ્ટાર અને દંગલની અભિનેત્રી)ની પોતાને ડિપ્રેશનની બિમારી હોવાની વાતનો એકરાર, સાથે જ નાની ઉંમર ના લીધે પોતે તથા કુટુંબીઓએ “આટલી નાની ઉંમરે કંઈ ડિપ્રેશન થોડું થાય” કહી પોતાને માનસિક બિમારી હોવાની વાતનો કરેલ અસ્વીકાર અને પોતે વેઠવી પડેલ પીડાની વાત તેના જ શબ્દોમાં જોઈશું, તેમજ ટેરા વસીમના

કેસ સંબંધીત તરુણાવસ્થા અને માનસિક બિમારીના ગંભીર વિષય પર ચર્ચા કરીશું.

ઓજસ ન્યુરોસાઈકિયાટ્રી કલીનિક પર સારવાર લીધેલ અને હાલ દવાઓનો કોર્ષ પૂર્ણ કરી તદ્દન નોર્મલ જીવન જીવી રહેલ જગદીશભાઈ (નામ બદલ્યુ છે)ની આપવીતી તેના જ શબ્દોમાં જોઈશું. જગદીશભાઈ લાંબા સમયથી માનસિક બિમારીથી પિડિત હતા. જેને દસકાઓ સુધી પોતાને માનસિક બિમારી હોવાની જાણ જ ન હતી અને અંદવિશ્વાસ- ભૂત- પ્રેત- દોરા- ધાગા- અખાડા- બાધા- મંત્ર વગેરે મને-કમને કર્યા અને ખુલ પીડા ભોગવી. આખરે આ એક માનસિક બિમારી હોવાની જાણ થતા સારવારથી ખુલ ફાયદો થયો. જેની તેણે કરેલ ચર્ચા આહલાદક છે.

જો આપ જગદીશભાઈ માફક માનસિક બિમારીનાં દર્દી રહી ચુક્યા હો અને અન્ય દર્દીઓના લાભાર્થી આપનો કેસ ચર્ચા તેમના દુઃખમાં સહભાગી કે માર્ગદર્શક બનવા માગતા હો તો વોટ્સએપ કે ઈમેલ મારફતે મોકલી શકો છો. જે નામ અને અન્ય વિગતો બદલી પ્રકાશીત કરવામાં આવશે.

ડૉ. આઈ. જે. રત્નાણી,
મગજ અને માનસિક રોગ નિષણાત
ભાવનગર, ૯૯૨૫૦૫૯૯૯૯
E-Mail : drijratnani@gmail.com

(માનસિક સ્વાસ્થ્ય અને આપણે)

મેગેઝીન નિયમીત મેળવવા માટે આપનું નામ અને મોબાઇલ નં.

 9925056695 પર WhatsApp કરો.

તથા ઉપરોક્ત નંબર આપના મોબાઇલમાં સેવ રાખો.

૨. સંવાદ - માનસિક રોગથી પિડીત દર્દીની વાત તેના જ શબ્દોમાં

નમસ્તે મિત્રો,

હું માનસિક રોગનો ભૂતપુર્વ દર્દી છુ. મને આજે આ મેગેઝીન મારફતે મારી આપવીતી જ એચવવાનો અવસર મળ્યો છે એ વાત નો આનંદ છે.

આજથી ઉપ વર્ષ પહેલા મારી સમસ્યાની શરૂઆત થઈ હતી. હું અભ્યાસમાં ખુબ જ તેજસ્વી હતો. હું ધો. ૧૦માં પ્રવેશ્યો અને મારા મન પર એક ભય સવાર થયો કે એસ.એસ.સી. એટલે બોર્ડ એક્ઝામ, ધીમે - ધીમે મારી નીક્રિયા ઓછી થવા લાગી, મારા મન પર બોર્ડની પરિક્ષા ઘર કરી ગઈ. પહેલી માનસિક બિમારી - અનિક્રિયા, વાચેલું ચાદ ના રહે, શરીરમાં સુસ્તી, બેચેની, ભય વગેરે. તારીખ આજે પણ ચાદ છે, ૧૮ માર્ચ ૧૯૮૩ મારી બોર્ડની પરિક્ષાનું પ્રથમ પેપર. આગલી રાત્રે મોકે સુધી વાંચ્યુ. સુતો પણ ઉંઘ કેવી ? શારીરીક રીતે ભયભીત. આખું શરીર ધૂજે, ગભરામણ થાય મોં સુકાય, ભૂખ ના લાગે, પેટમાં ગેસ થાય વગેરે... ૬૦% થી ૮૫% વાળો હું દસમાની બોર્ડની પરિક્ષામાં ૫૫%માં સમેટાયો.

તારીખ આજે પણ ચાદ છે.
દસમાની બોર્ડની પરિક્ષાનું
પ્રથમ પેપર આખું શરીર ધૂજે,
ગભરામણ થાય, મોં સુકાય,
ભૂખ ના લાગે, પેટમાં ગેસ
થાય વગેરે...

હવે મારી નિષ્ઠળતા નો

સમય શરૂ થયો. વડીલો મારુ ઉદાહરણ તેમના બાળકોને આપતા કે પેલો જુગો (જગદીશ - નામ બદલ્યુ છે.) ભણવામાં કે ટલો હોશીયાર, અરે ભણવામાં શું દરેક બાબતમાં ખુબજ પ્રતિભાવાન. પરંતુ ધીમે - ધીમે આ “છે” ભુંસાઈ ગયુ

અને “હતો” જોડાઈ ગયુ. ધીમે - ધીમે હું અંદશ્રેદ્ધા તરફ વખ્યો. જો કે હું કચારેય ભૂત - પ્રેત - બાધા - દોરા - ધાગા - મંત્ર - તંત્ર વગેરેમાં વિશ્વાસ રાખતો ન હતો માત્ર વિજ્ઞાન અને ભગવાન માં જ શ્રદ્ધા હતી પરંતુ મિત્રો અને રનેહીઓના આગ્રહથી જેમ કુબતો તણખલુ પકડે એમ બધા પ્રયત્નો કરી જોયા. ધો. ૧૦ પછી ૧૧-૧૨ સાયન્સ સાથે કર્યુ પરંતુ તેમા નિષ્ફળતા મળી.

મારા કુટુંબોજનો હીરા વ્યવસાયમાં હોઈ હું પણ હીરા ઉદ્યોગમાં જોડાયો પરંતુ તેમા પણ સફળ ના થયો.

હવે હું ધીમે - ધીમે મારા પરથી આત્મવિશ્વાસ ગુમાવી રહ્યો હતો. પરંતુ મે મારી મહેનત શરૂ રાખી. હું હાથ જોડીને બેસી ના રહ્યો. પરંતુ મને કચાય સફળતા ના મળી. મારી ઉંમર પ્રમાણે મારે જે કામ કરવા જોઈએ તે ઉંમરે હું મારા થી અરધી ઉંમરવાળા વ્યક્તિત્વો કરે તે કામ પણ ચોગ્ય રીતે કરી શકવાની લાયકાત કેળવી શક્યો ન હતો. વન - બાય - વન, સ્ટેપ બાય સ્ટેપ મે અત્યાર સુધી ઘણી પ્રવૃત્તિ કરી જોઈ પરંતુ નિષ્ફળતા જાણે મારો પીછો છોડતી ના હતી.

હું ધીમે ધીમે આત્મવિશ્વાસ ગુમાવી રહ્યો હતો. પરંતુ મે મહેનત શરૂ રાખી પરંતુ મને કચાય સફળતા ના મળી મારા કરતા અરધી ઉંમરની વ્યક્તિત્વો જેવું કામ પણ કરી શકવાની લાયકાત કેળવી શક્યો ન હતો.

મારા લગ્ન થયા
જવાબદારીઓ વધી હું
આર્થિક રીતે ભાંગતો ગયો.
મારા પરીવારમાં વધારો
થતો ગયો સાથે સાથે મારી
માનસિક બિમારીમાં
વધારો થતો ગયો. ધીરે ધીરે
મને ભય, દ્રુજારી, ઘાસકો, માથાનો દુઃખાવો, ફેર ચક્કર વગેરે
શરૂ થઈ ગયા.

મને આપદ્યાતના વિચારો આવવા શરૂ થયા. સન ૧૯૯૬કમાં કથળેલ આર્થિક સ્થિતીના કારણે મે આપદ્યાત કરવાનું નક્કી કર્યું હતું. પરંતુ મારા મા-બાપ, પતની અને બાળકોનું વિચારતા એવું લાગ્યુ કે તેઓ વધુ દુઃખી થશે. પછી તેમાંથી મહામુસીબતે બહાર નિકળ્યો. બધાનું ભરણ પોષણ કરતા અમારી પાસે જે કંઈ હતું તે ધીમે - ધીમે વેચતો ગયો. બીજો કોઈ વિકલ્પ જ ન હતો. મારી બિમારી તો ચાલુ જ હતી. હું કંઈ નવું કરવાનું વિચારું કે તરત જ મારા શરીર મા એક ઘાસકો પડે શરીરમાં દ્રુજારી આવે દિવસ તો જેમ - તેમ પુરો થઈ જાય પરંતુ રાત પહેલા એવા વિચારો આવતા કે ઉંઘ આવશે કે કેમ? મારા

હંદ્ય ના ધબકારાઓ વધી જતા હું ભયભીત થઈ જતો. મોડી રાત્રે મારી આસપાસ સૌ ઘસઘસાટ ઉંઘતા હોય અને હું જાગતો હોઉ મને સુવા જતા કર લાગતો. સહેજ મોટો અવાજ થતા જ હું કરી

મને ધીરે ધીરે આપદ્યાતનાં
વિચારો આવવા શરૂ થયાં
સન. ૧૯૯૬કમાં કથળેલ આર્થિક
સ્થિતીનાં કારણે મે આપદ્યાત
કરવાનું નક્કી કર્યું હતું.

**ડોક્ટર - દર્દીનાં સાથ -
સહકાર, દવાઓ અને સમજણા
પુર્વક કંઈક કરી છુટવાની
ભાવનાથી મારી ૩૦ વર્ષ
જુની બીમારી દુર થઈ.**

ને જગી જતો, મારા
શ્વાસોશ્વાસ વધી જતા. મારી
આ માનસિક બિમારીએ
મારો શારીરીક, માનસિક,
શૈક્ષણિક કે આર્થિક પ્રોગેસ
થવા ના દીધો.

આમ ને આમ દિવસો -

મહીનાઓ - વર્ષો અરે દાયકાઓ પસાર થતા ગયા. એક દિવસ (તીસ વર્ષ બાદ) ન્યુક્લ પેપરમાં મનોચિકિત્સક ની એક જાહેરાત જોઈ. પછી તેમને રુબરુ મળ્યો. અને મારી આ બધી વાત કરી. બધું જ ખુલ્લા મનથી કહ્યું. તેમણે મને શાંતિથી સાંભળ્યો. બોલતા બોલતા હું એટલો ભાવુક બની ગયો કે મારા આંસુઓને રોકી ના શક્યો (આ વાત આજ થી દોઢ વર્ષ પહેલાની છે). થોડી વાર અમે બંને ચુપચાપ બેસી રહ્યા. પછી ડોક્ટરે મને રોગ વિશેની સંપુર્ણ માહિતી આપી અને તેની સારવાર પદ્ધતિ વિશે સમજાવ્યું અને મારી સારવાર શરૂ થઈ. ડોક્ટર - પેશનટના સાથ - સહકાર અને સમજણાપુર્વક કંઈક કરી છુટવાની ભાવનાથી મારી ૩૦ વર્ષ જુની બિમારી થી છુટકારો મળ્યો છે.

આજે તા. ૧૫-૦૫-૨૦૧૮ ના જ્યારે હું લખી રહ્યો છુટ્યારે મારી અંખોમાં ખુશીના આંસુ છે. મને ત્રીસ વર્ષ પછી મારું જીવન પાછુ મળ્યુ છે. મારી દવાઓનો દોઢેક વર્ષનો કોર્શ છ માસ પહેલા પુરો થઈ ગયો છે. હાલ હું માનસિક રોગની કોઈ દવા લીધા વિના નિર્ભલ જીવન જીવી શકું છુટ્યા. સારી પોસ્ટ પર નોકરી કરી રહ્યો છુટ્યા. મારી બંને પુત્રીઓ એનજીનીયર છે, મારા બે પુત્ર અને પતની સાથે હું સુખી જીવન વિતાવી રહ્યો છુટ્યા.

* * * * *

3. માર્ગેન (આધારીશી) (સચિત્ર)

- એકદમ દુઃખાવા સાથેનો તિવ્ર
માથાનો દુઃખાવો-માથાના
દુઃખાવાનો આ હુમલો જ કલાકથી
એકાદ-બે દિવસ રહી શકે છે.

- એપિસોડિક હેડઅએક અર્થાત
મહિનામાં એકાદ વખત થતો
દુઃખાવાનો હુમલો અને બાકીના
દિવસો દરમિયાન નહીંવત
દુઃખાવો જો કે સમય જતા આ
માસિક દુઃખાવો અઠવાડીક કે
તેથી પણ વધુ સમય થઈ શકે છે.

➤ ડિસએબલીંગ હેડઅએક

અર્થાત् જ્યાં સુધી દુઃખાવાનો
આ હુમલો પુર્ણ ન થઈ જાય ત્યાં
સુધી કોઈપણ કાર્ય કરવા માટે
વ્યક્તિ જાણે અશક્ત બની જાય
છે.

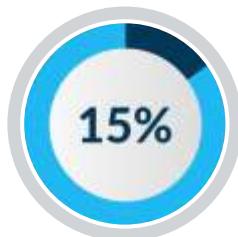

➤ સાથે સાથે ઉબકા અને ઉલટીઓ
ઉલટી થતા દુઃખાવામાં રાહત
અનુભવાય છે.

➤ મુસાફરી, તીવ્રતકો, ઘોંઘાટ,
અગરબતી કે અતાર જેવી તિવ્ર ગંધ
આ દુઃખાવો શરૂ થવા માટેના
પરીબળો છે.

➤ **૧૦ થી ૧૫% દર્દીઓ**

માથાના દુઃખાવાના કુલ દર્દીઓ પૈકી
૧૦ થી ૧૫% દર્દીઓ માઈગ્રેનના
દર્દીઓ હોય છે. આમ જે માથાના
દુઃખાવાની તકલીફ ત્રણ મહિના કે તેથી
વધુ સમયની હોય તો, માઈગ્રેન
(આધારશિશી) હોવાની શક્યતા વધી
જાય છે. જેની સારવાર થતા દર્દી મહદ-
અંશો રોગમુક્ત જીવન જીવી શકે છે.

➤ આધાશીશી

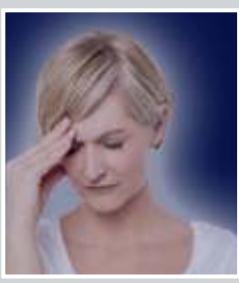
મોટાભાગે જ્યારે દુઃખાવો શરૂ થાય કે વધે ત્યારે અરદ્ધ માથું દુઃખે છે. પરંતુ દર વખતે અરદ્ધ માથું જ દુઃખે એ જરૂરી નથી.

➤ પેઇનકીલર દવાઓ

(બજારમાં ભળતી સામાન્ય માથાનો દુઃખાવો કે અન્ય દુઃખાવા માટે ઉપયોગી દવાઓ) નો વધુ પડતો ઉપયોગથી સામાન્ય માચચેન-મેડિસિન ઓવરયુક્ત હેડએક્સ માં પરિણામે છે.

- આ ઉપરાંત આ દુઃખાવાની પેઇનકીલર દવાઓની લીવર અને કીડની પર પણ આડ-અસરો જોવા મળે છે.
- જો અઠવાડિયાની બે કે તેથી વધુ વખત દુઃખાવાની પેઇનકીલર દવાઓનો ઉપયોગ કરવાની જરૂર પડતી હોય તો તેને વધુ પડતો ઉપયોગ ગણી શકાય.

➤ માનસિક બિમારીઓ

- માઈચેન (આધાશીશી) ના મોટા ભાગના દર્દીઓમાં સાથે સાથે ડિપ્રેશન, ઉદાસી, ચિંતારોગ, એનકાયટી ના ચિનહો જોવા મળે છે. જેની સારવાર જરૂરી છે.

* * * * *

4. “Mind Filters”

Dr. Elavatsala Sharma

Psychiatrist & Psychotherapist

■ B.A.P.S Hospital, Vadodara

📞 9925012454

✉️ drvatsalaela@gmail.com

So “Who we are” is really consciousness observing and experiencing the world through a collection of labels, beliefs and thoughts. All these thoughts, experiences, labels and beliefs make up a filter, and this filter is what stands between your consciousness and the world as it is.

So we don't usually see a situation as it truly is.

We view it through our unique collection of beliefs, ideas, experiences, judgements, labels and thoughts. We look at a situation and see it through the filter of a woman, a man, a mother, young, old, married, single, poor, wealthy, depressed, optimistic, a person who grew up in poverty or luxury, a private schooled student, a home schooled kid, a dropout, a graduate with a PhD, a person made to feel bad about their appearance, race or sexuality, a person in a position of power or someone who flies under the radar.

We will never see or experience the world in the exact same way as someone else, because we have a different filter to them.

One person may experience the world through a filter that says 'People are untrustworthy, and you always need to be on guard'.

Someone else might say 'People are mostly kind and thoughtful, and you should always assume someone to be that until they prove they aren't'.

Neither is right and neither is wrong.

Each one has its own set of consequences that can be intended and unintended. One way that you can experience the world through another filter while keeping your own is through empathy. Empathy and understanding for others is probably the closest you will get to experience the world through consciousness alone. As always, awareness is the key. With awareness, you can consciously think about what you want in your filter, and slowly clean it out to get your view clearer and clearer.

Here's how you'd do this:

In any situation (especially if you're passing judgement, an opinion or a strong belief), you can ask

yourself: 'What filter am I looking at this through?'

'If that wasn't in my filter, how would I see this situation?'

'Is the filter I'm looking through helpful?
Or fair?'

'Is this something I want to keep in my filter, or is it time to let it go?'

And if you want to practise empathy, you can also ask: 'What filter would they be looking at this through?'

It's completely up to you how much you want to clear out your filter.

Is it realistic to have no filter, and experience the world through pure consciousness and awareness?

Again, that's relative to you and what you see as realistic. It's definitely achievable, and if this was something you wanted to achieve you could. If not (and that's ok!) balance out your filter with empathy, awareness and understanding.

And of course, short periods of pure consciousness and awareness through mindfulness and similar practices can be the perfect way to strike a balance between living in the 'real' world and living in the conscious world.

* * * * *

પ. તરફાવસ્થા દરમિયાન ડિપ્રેશન - કોઈપણ ઉંમર ડિપ્રેશન કે માનસિક બિમારીની શરૂઆત માટે નાની નથી

“હું આજે આ પોસ્ટ ક્રારા એ વાતનો સ્વીકાર કરી રહી છુ કે છેલ્લા ઘણા લાંબા સમયથી હું ભયંકર અનુક્રાયાની અને ડિપ્રેશનનો સામનો કરી રહી છુ. છેલ્લા ચાર

વર્ષથી મુંજવળા અને ભય સાથે હું “ડિપ્રેશન” નો સામનો કરી રહી છું. ભય અને મુંજવળાનું કારણ “ડિપ્રેશન” શબ્દ સાથે સંકળાયેલ પુર્વથ્રણ ઉપરાંત નજીકના હિતેચુઓ ક્રારા કહેવામાં આવતું કે - ડિપ્રેશન જેવી બિમારીઓ માટે તારી ઉંમર ઘણી નાની છે, કે આ માત્ર એક થોડો સમય પુરતો ભુંડ નો ફેરફાર છે જે સમય જતા આપમેળે નોર્મલ થઈ જશે.

અરધી રાત્રે તખિયત બગડતા હોસ્પિટલ દોડી જ્યુ, ખાતીયો, બેચેની, મોંસુકાપુ, ઉંઘ ના આવવી, ના સમજાય તેવો થાક અનુભવાવો, છાથપગમાં તોડ થવી, આપધાતનાં વિચારો આવવા વગેરેનો આ ભિષણ તલક્કાંાં અનુભવ થયો.

આ માત્ર એક તબક્કો ના હતો. આ ઘણો જ ભિષણ તબક્કો હતો જેના લીધે મારે અ એ ગ મ ત ટી પરિસ્થિતીનો વારંવાર સામનો કરવો પડતો. દરરોજની પાંચ - પાંચ ડિપ્રેશનની દવાઓ લેવા

ઇતા મારી તબીયત સારી રહેતી ના હતી. એનક્જાયટીના અચાનક થતા હુમલાઓ, અરદી રાત્રે તબીયત બગડતા હોસ્પિટલ દોડી જવું, ખાલીપો, બેચેની, મોં સુકાવું, દિવસો કે

અઠવાડીયાઓ સુધી ઉંઘ ના આવવી, ભુખ ના લાગવી કે વધુ પડતુ જમવું, ઘરે ઝી હોઈએ તો પણ ના સમજાય તેવો થાક અનુભવવાયો, હાથ પગમાં તોડ થવી, આપદ્યાતના વિચારો આવવા વગેરેનો આ ભિષણ તબક્કામાં અનુભવ થયો.

મને ખ્યાલ હતો કે કંઈક અયોગ્ય થઈ રહ્યુ છે. મને થયુ આ કદાચ “ડિપ્રેશન” હોઈ શકે. માત્ર ૧૨ વર્ષની ઉંમરે મને પેનિક એટેકનો પ્રથમ વખત અનુભવ થયો. ત્યાર બાદ ૧૪ વર્ષે બીજુ વખત પેનિક એટેક નો હુમલો આવ્યો. ત્યાર બાદ કેટલા પેનિક એટેક આવ્યા, કેટલી દવાઓ લીધી અને કેટ - કેટલી વખત લોકો દ્વારા સાંભળ્યુ કે “અરે આ કંઈ નથી. આટલી નાની ઉંમરે કંઈ ડિપ્રેશન ના થાય.”

લોકો દ્વારા મને વારંવાર એ વાત મનાવવાની કોશીશ કરવામાં આવતી કે હું તદ્દન નોર્મલ છુ. અને હું પણ મારી જાતને મનાવવાની કોશીશ કરતી અને હજુ પણ કરુછુ કે હું તદ્દન નોર્મલ છુ. મને હજુ લોકોની વાત ચાદ છે કે, ડિપ્રેશન જેવું કંઈ હોતુ નથી.

મને હજુ પણ લોકોની વાત ચાદ છે કે, ‘ડિપ્રેશન જેવું કંઈ હોતુ નથી’ અથવા ‘૨૫ વર્ષ પછીજ ડિપ્રેશન થાય છે.’ મેં એ વાતનો કથારેક સ્વીકારના કર્યો કે “ડિપ્રેશન એક બિમારી છે. વિશ્વમાં ત્પ કરોડ લોકો જેનાથી પિડીત છે.”

અથવા ૨૫ વર્ષ પછી જ ડિપ્રેશન થાય છે. મેં કયારેય એ વાતનો સ્થિકાર ના કર્યો કે મને “ડિપ્રેશન નામની બિમારી છે અને જે વિશ્વભાં ૩૫ કરોડ લોકોની માનસિક સ્થિતી અને લાગણી પર ગંભીર અસર કરે છે.

વર્ષો સુધી હું બધી જ હકીકત જાણવા છતા જાણો મારી જાતને અને અન્યોને છેતરતી રહી કે “ડોક્ટરો તો કહ્યા કરે, આ કંઈ નથી, મારી ઉંમર ડિપ્રેશન થવા માટે ઘણી નાની છે.”

ઉપરોક્ત પોસ્ટ ઝેરા વસીમ નામની ૧૭ વર્ષાંથી ફિલ્મ અભિનેત્રીની છે. જેમણે દંગલ અને સિકેટ સુપર સ્ટાર જેવી બોલીવુડની સુપરહીટ ફિલ્મોમાં અભિનય કર્યો છે.

તાજેતરમાં બોલીવુડની અન્ય ફિલ્મ અભિનેત્રી આલીયા ભર્ણની બહેન શાહીને પણ પોતે ડિપ્રેશનની પિડાતી હોવાનું અને ઘણી વખત જીવન અર્થહીન લાગવું - આપદ્યાત કરવો જેવા વિચારો આવતા હોવાની વાત પોસ્ટ કરી હતી.

અભિનેત્રી ઝેરા વસીમ નો કેસ તરણાવસ્થા દરમિયાન ડિપ્રેશનની બિમારીની જીવન પર કેવી અસર પડે છે તેનું ઉત્તમ નિરૂપણ કરે છે. પોતે ડિપ્રેશનની પિડાય છે એ વાતનો પોતાના તેમજ અન્યો સમક્ષ સતત અસ્થિકાર અને પોતાની ઉંમર ડિપ્રેશન થવા

વર્ષો સુધી બધીજ હકીકત જાણવા છતા જાણો મારી જાતને અને અન્યોને છેતરતી રહી કે “ડોક્ટરો તો કહ્યા કરે આ કંઈ નથી મારી ઉંમર ડિપ્રેશન થવા માટે ઘણી નાની છે.”

ધર્ણી નાની છે એમ કહી પોતાને
સતત દિલાસો આપ્યા કરવો
વગેરે પાસાઓની નિખાલસ
ચર્ચા કરી છે.

તરણોમાં ડિપ્રેશન,
અન્ય માનસિક બિમારીઓ અને
આપદાતના કેસ છેલ્લા એક
દસકામાં ધરાા વદ્યા છે.
અમેરિકાની ન્યુ જર્ઝીન હોપકિન્સ
બ્લોમ્બર્ગ સ્કુલ ઓફ પબ્લિક
હેલ્થ રિસર્ચના તારણો મુજબ છેલ્લા દસકામાં તરણોમાં ડિપ્રેશનનું
પ્રમાણો ૩.૭% જેટલું વધેલું માલુમ પડ્યું છે. જેમા બાળકીઓ અને
યુવતીઓમાં ડિપ્રેશન સવિશેષ જોવા મળ્યું છે. આવા સંજોગોમાં
સમાજમાં જાગૃતી તેમજ તરણાવસ્થામાં પણ ડિપ્રેશન જેવી
બિમારી હોઈ શકે છે એ વાતનો સ્પિકાર અને યોગ્ય સારવાર જરૂરી
છે.

હાલના યેસ્ટ્રિક આંકડાઓ પ્રમાણે ૧૫ થી ૨૪ વર્ષના
વયજુથમાં મૃત્યુના કારણોમાં આપદાતથી થતુ મૃત્યુ દ્રિતીય કમાકે
છે જ્યારે વાહન કે અન્ય અકસ્માત ના લીધે થતુ મૃત્યુ પ્રથમ કમાકે
છે અને મારપીટના લીધે કે ઘાતક નશાકારક પદાર્થોના સેવનથી
થતુ મૃત્યુ તૃતીય કમાકે છે. ત્યારબાદ કેન્સર, હંદયરોગ, ફેફસાની
બિમારીઓ વગેરેનો નંબર આવે છે. આમ, જો યોગ્ય
મનોચિકિત્સક - કાઉન્સેલીંગ સારવાર સમયસર મળી શકે તો
ચુવાનોમાં આપદાત તેમજ માનસિક કારણો - જેવા કે
બેપરવાહીથી વાહન ચલાવવું, ગુસ્સા પર કાબુ ન રહેતા મારપીટ

ડિપ્રેશન કે અન્ય માનસિક
બિમારીનું નિદાન જીવનનો કે
કારકીર્દીનો અંત નથી. અભિનેત્રી
કેરા વસ્તીમ જ તેનું ઉત્તમ ઉદાહરણ
છે. ૧૨ વર્ષની કાચી વચ્ચે થી
ડિપ્રેશન થી પિડાતી હોવા છતા
તેણે બોલીવુડમાં સફળ પ્રદાન કર્યું
છે અને ખ્યાતી પ્રાપ્ત કરી છે.

૧૫ થી ૨૪ વર્ષમાં ચુવાનોમાં
મૃત્યુનાં ભોટાભાગનાં કારણો
(આશરે ૭૫%) કંઈકને કંઈક
માનસિક કારણો સાથે સંકળાયેલા
છે. યોગ્ય સમયે હસ્તક્ષેપ કરવાથી
આ મૃત્યુ અટકાવી શકાય તેમ છે.

કરવી કે આલ્કોહોલ કે અન્ય
નશાકારક દ્રવ્યો વગેરેથી
થતા મૃત્યુ અટકાવી શકાય
છે.

ટુંકમાં, તરણોમાં ડિપ્રેશન
અને અન્ય માનસિક
બિમારીઓનું પ્રમાણ વધતુ
જોવા મળ્યુ છે. આથી જો કોઈ

ડિપ્રેશન કે અન્ય માનસિક બિમારીના ચિન્હો જણાય તો યોગ્ય
સારવાર કરવી જોઈએ.

કોઈ પણ ઉંમર ડિપ્રેશન કે માનસિક બિમારીની શરૂઆત
માટે નાની નથી. બિમારીનો સ્વીકાર અને યોગ્ય સારવારથી જાણે
નવું જીવન મળે છે.

ડિપ્રેશન કે અન્ય માનસિક બિમારીનું નિદાન એ જીવન કે
કારક્રિંનો અંત નથી. અભિનેત્રી ઝેરા વસીમ જ તેનું ઉત્તમ
ઉદાહરણ છે. ૧૨ વર્ષની કાચી વય થી ડિપ્રેશનથી પિડાતી હોવા
ઇતા તેણે બોલીવુડમાં સફળ પ્રદાન કર્યુ છે અને જ્યાતી પ્રાપ્ત કરી
છે.

૧૫ થી ૨૪ વર્ષના ચુવાનોમાં મૃત્યુના ભોટા ભાગના
કારણો (આશરે ૭૫%) કંઈકને કંઈક અંશે માનસિક કારણો સાથે
સંકળાયેલ છે. યોગ્ય સમયે હસ્તક્ષેપ કરવાથી આ મૃત્યુ અટકાવી
શકાય તેમ છે.

**ડિપ્રેશન એક બિમારી છે તેને સ્વિકારો - સારવાર
કરો અને જીવનમાં આગળ વધો...**

* * * * *

RNI Registration No. GUJBIL/2017/73989

MANSIK SVASTHYA ANE AAPANE માન્સિક સ્વાસ્થ્યાને આપાને

Book-post

ડૉ. આર્યુ. જે. રણાનાથિ

ମାର୍କେଟରୁ କୌଣସିଲ୍ ଏବଂ କାନ୍ସିସ୍ ଏବଂ ପାର୍ଟ୍ ଏବଂ ପାର୍ଟ୍ ଏବଂ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ମିଶନ୍ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପାଇଁ ଏହାରେ ଦେଖିଲୁଛାମୁଁ ।

1 6697936346

Printed Matter

Printed Published, Owned and Edited by **I. J. RATNANI**
Printed at Vanshika Forms, F-12, Sanghvi Plastic Comp
Ruvapari Road, Bhavnagar, Gujarat, India Pin-364001
Published at Bapu Mehta Street, Amba Chowk, Bhavnag
Editor : **I. J. RATNANI**